

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főtér Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja.

Egész évre . . . 8 korona
Fél évre . . . 4 korona
Negyedévre . . . 2 korona

Tanfűdíjak egész évre 4 kor.
Fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja

Egy háromsoros petítor térfogata . . . 12 fillér.
Bélyegdí, minden beiktatás után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést és hirdetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, valamint a KÁRMÁN S. könyvkereskedése Rimaszombat, Főtér, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető.

Veszendő lelkek.

Talán semmi sem mutatja oly elszomorító példáját a hagyományos „magyar gazdálkodás”-nak, mint az a statisztika, melyet több-kevesebb hitelességgel a magyarországi gyermek-halandóságról összeállítani szoktak. Ezek a gyászos rubrikák mindmégannyi egekbe kiabáló jajszavak, sötét jelzői azoknak a szerencsétlen emberi léteknék, melyek elveszte felől a rideg számok sorozataival telnek meg.

Hiszen régi igazságok mondanak e gazdálkodás felett szigorú ítéletet; hogy semmi sem olesőbb, mint az emberélet s hogy a társadalom nagy harcának szelidítéseért annyi humanista vért, életet és munkát évezredek át áldozott a nélkül, hogy a sok áldozatnak szemmel látható és a civilizáció egyéb vívmányainak megfelelő sikerét élvezhetnék. A felebaráti szeretet nagy-lelkű tana egyáltalán nem mérsékeli az emberi szenvedélyeket s legkevésbé az önzés szilaj tusáját, melyet az anyagi javak megszerzéseért vívunk, s alig észrevehető nyomokat enged pillantanunk azon az uton, melyen egymás javára élni és járni az ész és szív fénye ragyog előttünk.

Az emberek sokasága nyűg ezen a hangyafészken és könyörtelenül eltiporja egymást, ha szerét ejtheti, mert hiszen a diadal útja holttesteken vezet keresztül. A diadal ezen — mindig sötét — tragikumát mégis megnyitja az érzet, mely lelkünkben felébred egyenlő, vagy legalább arányos ellenfelek erős küzdelmének szemléletén, — de hol van az egésztelés motívuma abban a képben, mely napról-napra szemünk elé tárul, ha a gyereknépségek — a földkerekség e legtehetetlenebb férgeinek — elhanyagolásáról, ezeknek a veszendő lelkeknek nyomorúságos sorsáról figyelmes szemlélődés után gondolkozunk?

Nem a szerencsés vagy legalább középszerű sorsban született apró emberekről van szó, a kik gondos kertészkezek, a szülői szeretet ápolása mellett is csak nagy nehezen cseperednek fel, hogy a bőleső nyugalomát a létért való eszevesztett küzdelem hajszájával eseréjék fel; hanem az elhagyatott esecsemők azon millióiról, melyek a hajszá alatt úgy észrevétlenül elkallódnak, mint a pimpópelyhek, melyeket míg virágok voltak, senkisémet vett észre, s mikor elhervadtak, szabadon szór széjjel akármely kóbor szellő. Pedig ezek az elhagyatott szegény gyerekek is épenugy az emberi faj létfenntartása végett a Gondviselés akaratából életre hívott lények, mint a biborok és bársonyok dédelgetett bábái, s nekik is ugyanolyan született joguk az élet, minden javaival, mint a hogy annak keservei alól senki sem lehet teljesen mentes.

Néha-néha felbuzdul e szegény teremtések sorsa iránti szájalomra az emberiség jobbik része. A sok elvesztett emberből igyekeznek néhányat megmenteni, mielőtt a végzet hullámai könyörtelenül eltemetnék. Az emberbaráti szeretet e becses munkáját már a fellegetek bontó örök Isten tartja inkább számon, mint a királyi hivatalok jámbor statisztikái.

E fajta becsületes munka az, a mi a múlt vasárnap Gömörmegyében is — kevés lármával, de annál több jóakarattal — megindult. A fehérkereszt egyszerű jelvénye alatt bontották ki a zászlót, az emberszeretet nemes lobogóját. Örömmel látja az ember, mint igyekeznek az emberek jobbjai egymásnak vetni a vállakat, hogy összetett erőikkel pótolják ki azt az erőt, melyet a társadalom nyomorultjaitól a végzet mostohasága megtagadott.

Itt van a szomszédban — hogy többet ne említsünk — a tamásfalai angyalesináló telep, melynek rejtelmét az összes közegészségügyi sze-

mélyzet minden gondossága sem volna képes eléggé ellenőrizni. Ezekről a rejtelmekről széles Magyarországon már regények vannak forgalomban, s mi itt évtizedeken át nyugodtan járunk el e tanyák mellett, a nélkül, hogy azok megszüntetésére igazában valamit tettünk volna.

De nem is sokat ér ily akezióknál az egyesek jóakarata és igyekezete. Az egyesületi tevékenység elevensége kell ahhoz, hogy nagyobb szabású, általános érdekű munkásság legyen kifejthető. S ezért biztat sikerrel a „Fehér Kereszt”, melyet bizonyára keblére fog tüzni mindenki, a kinek szívében él e jelvénynek alapeszméje: a felebaráti emberszeretet világokat megmentő nagy gondolata.

Üdvözljük ezt a fehér keresztet, mint méltó szimbolumát annak az emberszeretethez, melynek ébrentartása az emberiség legnemesebb, legtisztább ideálját képezi. A fehér szín az ártatlanságot, a kereszt a szenvedést jelképezi; — ezek a veszendő lelkek, melyek megmentésére a fehér kereszt utnak indult; megérdemlik ezt a becsületes igyekvést, mert ártatlanul szenvednek.

Tilos a magyar nóta. Ily című multkori hírünkre ezafolatul Banczik Sámuel kokovai ág. ev. lelkész egy terjedelmes nyilatkozatot küldött be lapunknak, s nyilatkozatában a róla elmondottakat egytől-egyig valótlanságnak mondja. Nevezetesen tagadja azt, hogy ő a hazafias magyar dalok éneklését a kokovai iskolások záróvizsgáján betöltötte volna, mert ő — ugymond — mindig jó magyar hazafi volt, a ki a magyar szellem terjesztése körül mindig őszinte igyekezettel buzgálkodik. Tagadja azt is, hogy a publikum felháborodva hagyta volna el a templomot, mert a publikumnak nem is volt oka felháborodásra. Végül azt mondja, hogy az sem igaz, mintha őt valaki a közebeden interpellálta volna ebben a kérdésben, mert tudott volna arra alaposan megfelelni. — Banczik ur ezafoló nyilatkozatát szívesen tettük

TÁRCZA.

Esküvő.

Ifju szép menyasszony lép az oltár elé,
Hogy szíve szerelmét örökre lekötne.

Mellette áll delezeg, szerető jegyese,
Ki új életén át karjain vezesse.

Boldogság az arezon, remegés a szivben . . .
Istenem! mi lehet rejtve a jövőben?

Száll, száll, ima, áldás, zendül az orgona . . .
Búra, fájdalomra, vajjon ki gondolna . . .

Ott az oszlop mögött, alak avagy árnyék?
Jön, megy, áll, meglebben, hogy újra eltűnjék.

A szép páron kívül, másra ki figyelne?
Egyesül két lélek igaz szerelembe!

Örömkönnyeitől és áldástól szentelve,
Indulnak, sietnek ki őh! az életbe.

Ott az oszlop mögöl, meglebben az árnyék . . .
Jön, siet ő is, hogy utjokra vetődjék . . .

Halvány arc, égő szem, mi benne oly vádló?
A fájdalom szobra nem oly szivszaggató.

Rezzen a völegény . . . megfagy mosolygása . . .
Sötét lesz a jelen fényes ragyogása . . .

Oh, hát újra itt vagy, te régi álomkép?!
Nem törhetlek össze, soha, soha végkép?

S ugy vonzza mint delez, ez az álom látás . . .
Nincs e hát e földön örök elszakadás . . .

Nincs, nemcsak e földön, a más világon sem!
Elmondja azt neki az a két égő szem . . .

Hijába kötötted máshoz életedet,
Nem adhatod vele oda a lelkedet!

Régen meg volt irva sorsunk egy csillagba,
S lelkek irygyét ember nem bonthatja soha!

Mi sötétlik amott, felhő? holló szárnya . . .?
Vagy talán az új pár jövő boldogsága . . .?

Ujlaky Vilma.

Olympia kisasszony.

Irta: COPPÉE.

Olympia volt a kisasszony neve s már vagy tíz éve trónolt a vasuti kávéház kasszájában.

Ez a mythologiai név rendkívül illet az ő felséges szépségéhez. Magas keble és széles vállai büszkén tüntek ki a cukros-tálcák s az ezüst-kanalak által képezett oszlopok közül, a háta mögött levő tükör pedig szép gömbölyű nyakát sugározta vissza.

„Teremt ueste, szép kis barna!” gondolta magában nem egy commis voyageur, aki az éjjel utáni gyorsvonatra várva, a kávéházban sörözött; s mialatt átvette a pénzértől a visszajáró apró pénzt és meggyőződött arról, hogy nem vertek a nyakába pápai pénzeket, szenvedélyes pillantásokat lövellt a kasszában ülő istennő felé. Az istennő pedig nyugodtan és üzletszerűen mosolygott, de azért a commis voyageur egész éjjel, összekuporodva a wagonban, a természetes perszonáról álmodozott, az ő sorsáról, junói szeméről és óriás leányos csöndes arcáról.

De Olympia szépsége nemcsak a futó vendégekre hatott; sokkal tartósabb esodálatot is keltett, melyet nem zavart meg a kapus hangja: „A gyorsvonatra tessék beszállni!” Mert a kávéháznak törzs vendégei is voltak. A külvárosi polgárok egy része itt húzta ki az estét újságolvasással és kártyázással.

Nagyobbára nagyon csöndes emberek voltak: hivatalnokok, magánzók, kereskedők. Némelyik — a legrégebb és leghűségesebb törzs-vendégek — tíz év óta látták fejlődni és őszintén szólna — kövéredni a kasszirosnót a kassa mögött. Szinte családiasnak tetszett nekik Olympia kisasszony zengzetes alt hangja, a mikor a pinczérnek parancsolgatott.

De mindazokban a pillantásokban, amiket ezek az urak a szép barna leányra vetettek, szerfelett sok tiszteltet fejeződött ki. Mert ime, már három kávé alapította meg szerencsésjét a vasuti kávéházban Olympia nagybecsű támogatásával, a kinek a három esászár alatt szolgáló Metternich sorsa jutott osztályrészül; és a boldog limonádésok mind elragadtatással és dicsérettel emlékeznek meg vendégeik előtt a szerencséhez kasszirosnóról:

„Nagyon tisztességes leány . . . és kitünő gazdasszony.”

Igy trónolt ő tíz év óta a pénztárban, esodálva és tisztelve mindenkitől. Volt benne valami királynői és szüzes vonás. Néha egy törzs-vendég közeledett a kasszához, és néhány udvarias szót intézett a csinos barnához. De e tisztelet sugallta társalgás mindig csak általánosságokban mozgott. „A napok már hosszabbodnak”, vagy „Ma nagyon hideg van”, ezek voltak azok a szavak, amelyekre Olympia rendszerint hasonló elmésséggel válaszolt. Valljuk be őszintén a dolgot: Olympia megfélemlítette az embereket. Soha egy vendég még megse kísérelte, hogy ennek a márvány-keblű hölgynek udvaroljon, Mert senki nem látta még őt a kasszában kívül. Ha történetesen falábon járt volna, arról senkinek sem lett volna tudomása.

Abban a felfogásban, hogy Olympia hajlott orrával, osztrák ajkaival és arisztokratikus fejhordásával Mária-Antoinettehez hasonlít, a vasuti kávéház összes kártyajátékosai osztoztak. Csakhogy ez a felfogás már régebbi keletű volt. Hány éves is lehetett Olympia? Harminczkettő. Mondjuk harminczöt. Areza már kissé duzzadt volt s tokája igen figyelemreméltó módon fejlődött ki. Ha a törzs-vendégek már minden áron királyi hasonlatosságot akartak a kisasszonyban felfedezni, mert nem hasonlították össze XVI. Lajossal, akire kettős állával és bourbonos profiljével leginkább emlékeztetett.

Hogy Olympia kisasszonynak van-e szíve, azt senki sem tudta, mert e kérdéssel még senki sem foglalkozott.

Es a rettenetesen összepréselt füző alatt mégis csak sziv dobogott: pedig még hozzá milyen érzékeny, gyengéd szíve volt a szegény leánynak; s ime ez a sziv egy szép napon — fájdalom már későn! — életelni és dobogni kezdett.

Aki ennek a csodának tudtán kívül oka volt, az mindennap este nyolcz óra felé jött a kávéházba. Huszonkét huszonhárom évesnek látszó halvány fiatal ember volt a csoda oka, aki nagyon szegényesen, de tisztán öltözködött, a hóna alatt bőrtáskát hordott s tél közepén is vékony felöltőben és szürke nemez-kalapban járt. Ezzel a naprongált kalappal nagyon szépen és kedvesen tudott köszönni, ha a kassa mellett elment. Rendesen a legcsöndesebb sarokba vonult, megrendelte szerény vacsoráját, tollat és tentát kért, a táskájából könyveket és papírost vett elő és olvasva, írva, közbe a szótárt forgatva, teljesen elmerült a munkájába, melyet éjjel előtt nem szokott abbahagyni.

volna egész terjedelmében közzé, de oly módon és oly sértő kifejezésekkel van írva, a milyeneket lapunk irányja s következetesen ápolit jó ízlése meg nem tűrhet. Ezért csak főbb állításainak regisztrálására szorítottunk s egyelőre elfogadjuk a lelkész úr védekezését, bár szenvedélyes hangja nem alkalmas arra, hogy igazsága felől bennünket meggyőzzön. A ki igazságának teljes tudatával bír, az képes megőrizni nyugalmát is és az igazság hangján mondja el véleményét, de a ki haragszik, annak rendszeren nincsen igaza. — A nyilatkozatot különben elküldtük Tomesányi Pál kokovai gyógyszerésznek, ki első volt azok között, a kik a kérdéses események felől bennünket tájékoztattak, s hisszük, hogy ő még reflektálni fog a dolgra.

Egy jó tanács.

Korosabb ember lévén, inkább a fiatalabb nemzedékhez fordulok tanácsom keresztül vitelének czéljából. Még pedig egyszerűen azért, hogy a mit mi korosabbak tanulmányoztunk, hárd pótolják helyre azt a fiatalok. Ezen tanácsadásra azon körülmény szolgáltatott alkalmat, hogy nem rég adatokat kerestem egy dolgozathoz, találtam adatok helyett a régi időből fennmaradt jegyzeteket. Ezek talán 15 év előtti időből származó feljegyzések valószínűleg azon szándékból tettek el, hogy azokat adott alkalommal felhasználjam, de mint sok más az életben, ugy ez is a feledékenység tengerébe süllyedt és csak most került véletlenül napvilágra. Szerintem ezen redivivus némely fiatal embernek nagy szolgálatot tehetne és ha csak egy ezek közül követi tanácsomat, már azzal is elértem czélmomat. Értem itt különösen a fiatal tanítókat, papokat, jegyzőket és általában minden törekvő fiatal embert falun és városban, ki ilyen tanács valószínűsítésével nemcsak községének, hanem általában a tudománynak is nagy szolgálatot tehetne. Ebből azután monografia, meteorológia s ki tudja milyen . . . logia még kerülne ki, melyből nemcsak a történelem, hanem még más tudományok is meríthetnének adatokat.

A fiatal tanító, pap, jegyző stb. hivatalba léptekor, vagy a már hivatalban levők is csináljanak magoknak két — nem bánom — naplót. Az egyiknek legyen a neve Történelmi-napló, a másiknak pedig Természet-napló. Mindkettőbe bejegyzik a legnagyobb pontossággal az események évét, hónapját és napját. Az ilyen feljegyzendő események a történelmi-naplóba a következők:

Országos események, mint: háboru, országgyűlési képviselők választása, az országot látogató előkelő és nevezetes idegen emberek nevei, külső és belső országos ügyek és ezeknek befolyása és benyomása a községre nézve stb.

Belső községi élet, u. m.: jogos ügyek, adminisztráció, jogi és törvényes szokások, nyilvános és házi erkölcsök, helyi szokások, egyházi- és tanügyi, nevelési és rendőrségi-ügy, nevezetes emberek a községben, alapítványok, jó- és gonosztevők, nyilvános és szokatlan magán-épületek, ipar és más vállalatok, társasági élet, egyletek stb., szóval: a népélet minden nyilvánulása.

A természet-naplóba bevezetendők: időjárás, u. m. verőfényes, zivataros és esős időjárás, forróság, hideg, szárazság, nedvesség, jégeső, felhőszakadás és annak következtében netalán történt vízáradás stb., továbbá meteorhullás, üstökös és sarkfény megjelenése, nap- és holdfogyatkozás és más égi tűnemények előfordulása stb.

Nyilvánvalóképpen takarékoságból dolgozott ez a megrögzött munkás éjjel a kávéházban. Ha otthon maradt volna, bizonyára többet költött volna fűtésre és világításra, mint a mennyit kitért a vacsorája és a pinczérnek adott négy sous borralvaló.

— Ha esupa ilyen vendégem volna . . . mormogá egy hét múlva a kávéház-tulajdonos rosszkedvéen az egyik dominó-játékos mellett pipázgatva, kinek épp az imént böles tanácsokkal szolgált.

De Olympia kisasszony nem gondolkodott oly szűkeklében, mint a gazda, és dacára az ő tartózkodó magaviseletének, nagyon gyakran fordult nagy és szép junói szeméivel az új törzsvendég felé.

A pinczéréktől megtudta az illedelmes és mértékletes fiatal ember történetét. Szegény és magános volt, a szomszéd fa-házban lakott az égtől számított első emeleten. Azt is megtudta róla, hogy a Jardin des Plantes-ba jár el mindennap, a hol az előadásokat hallgatja és valami igen nehéz vizsgálatra készül De hogy voltaképpen miréle tudományokkal foglalkozik, az mindig homályos maradt Olympia kisasszony előtt: ugy az elefántok és a pillangók körül foroghatott a dolog. De Olympiát leginkább meghatotta az az önmegtartózkodás, a melylyel a fiatal ember minden áldott este azt az áldatlan, rosszul fizetett munkát végezte, hogy angolról fordított.

És Olympia szíve, ez a becsületes, jóságos szív, mely oly jól megvédelmezve dobogott a dus kebelben, hogyan hogyan nem, egyszerre csak bizonyos titkos gyöngédséget érzett a halvány, kékszemű fiatal ember iránt, aki a kassza előtt elmenőben oly szépen tudott köszönni. Olympia esodálta a fiatal embert, mert munkásként látta, sajnálta, mert szegénynek és elhagyottnak gondolta; s a hosszú órák alatt, amikor az ifjú a kávéházban dolgozott, a szegény leánynak nem volt oly unalmas az idő és mozgást nem követelő gépies teendői kevésbé egyhanguaknak tetszettek előtte. Nagyon zavart, de nagyon édes érzés volt ez, a mely a természetes hőlygbe befészkelte magát. És Olympia álmódzott, de álmaiban nem volt semmi szenvedélyes és semmi regényes. Nagyon jól tudta, hogy dacára közelségüknek, nagy távolság tekszik közöttük. Mert hogy ő felkeljen karosszékéből, elhagyja magas pozícióját, elmenjen a vendéghez és hozzá egy-két szót intézzen, ezt Olympia ép oly lehetetlennek

Nemkülönbön betegségek minősége emberek és állatok közt, netalán éhség, takarmány-hiány, bő és szűk aratás, erdő- és község-tűzvész és más szerencsétlen esetek. Általában minden rendkívüli, ritka és esodálatos események feljegyzendők, melyeknek behatóbb hatásuk lévén a községi életre.

Igaz ugyan, hogy az ilyen feljegyzéseknek helyi színezetük volna és annál fogva inkább localis érdekűek, de a természeti tűnemények mégis csak olyanok, melyek nem mindig szorítkoznak ilyen kis körre, hanem már megjelenésüknél fogva nagyobb téren terjednek ki. De meg kell gondolnunk, hogy az ilyen megbízható és hiteles feljegyzések épen azon anyagot szolgáltatják, mely első sorban a községnek s így a megyének is javára válik és azután egyes építő köveket adják a tudomány nagy házának felépítéséhez.

Hogy az ilyen feljegyzéseknek itt-ott a kezdete meg van, arról teljesen meg vagyok győződve. Itt azonban én azoknak, kik ilyenekkel fáradoznak, figyelmét egy rendszeres feljegyzésre irányítani kívántam. Magam is ismerem egy-két ilyen törekvő embert, kik ebben vagy abban buzgólkodnak, de hogy fáradságuk ne vesszen kárba, ohajtanám azon feljegyzéseknek ilyen alakot adni, hogy adataik az utókornak legyenek fenntartva.

Nem olyan kiesínyes dolog ez, mint talán némelyek hiszik, ámbár a kis dolgokból alakul idővel a nagy mű, de ha már mindenki nem lehet nagy mester, nyujtsanak legalább egyesek segédkezet a nagy dolgok felépítésére, gyűjtsenek adatokat tehetségükhöz és képességükhöz mérten.

Ha az ilyen jegyzeteket idővel, teszem 10 év múlva az ember olvassná, bizony maga is esodálkoznék azon, milyen nevezetes dolgok történtek ilyen rövid idő alatt, hát még 20—30 év múlva. Különbön az írók is rendszeren így szoktak eljárni, hogy — ha nem is mindezeket — a tapasztalt, vagy átélt dolgokat a naplóba bejegyzik s azután alkalomadtán, vagy agg korukban az olvasóközönséggel közlik. Mert bizony a legjobb emlékező tehetség is az ilyeneket könnyen vagy legalább egy jó részét elfelejti. S tegyük fel, hogy ezen feljegyzéseknek nem is volna semmi tudományos értéke, az utódok bizony érdeklődésükkel olvassák ily nemű feljegyzéseket vasár- vagy ünneppnapkor tének idején és ez bizonyosan nagy szellemi élvezetet nyujtana nekik s ereklyeként öríztetnének az ilyen naplók.

Wiesinger Károly.

Felhívás előfizetésre.

Lapunk jelen számával a tizenhatodik évfolyam második felét kezdjük meg. Ily megálló pontokon a lapoknak olvasóik iránti közönséges és köteles figyelme is parancsolja, hogy egy futólagos pillantást provokáljunk saját munkásságunkra s megköszönve azon bizalmat, melyben részesültünk, további igyekezetünk pártolására felkérjük azokat, kik irányelveink helyeslésével jóakaratu támogatóink.

Hivatásunk körét természetesen szabják meg a vármegyének geográfiai határai; a modern élet eleven lüktetése azonban e határok közé is be-beesapja a nagy világ óriás tengerének egy-egy hullámát s ezért ma már a vidéki vagy

tartotta, mintha egy királynéről feltételeznék, hogy fogadóestélyen trónjáról leszállva a vendégek szemeláttára valami apró-cseprő gardistához menjen.

Másrészt Olympia se hőbortos, se ostoba nem volt; sőt ellenkezőleg, nagy volt benne az értelem és a szerénység. Nagyon jó erkölcsös tanításokkal nevelték fel s bár a világot ismerte, még sem fogadta el volna másképpen a szerelmet, mint a polgármesterhez és a plébánoshoz vitt ut után s így álmodni sem mert arról, hogy ez a fiatal diák ember, akinek tudománya és jövője van, pusztá jószívűségből beleszeressen egy hizásnak induló harminezkét éves leányba, akinek nincs vagyona s csak ebből az alárendelt béres munkából tengeti életét. S hozzá még azt is megkellett önmagának vallania, hogy a fiatal ember, ha egy pillanatra félbehagyja a munkáját, ép oly közönyösen néz reá, akár csak a billardra, vagy a törzsvendégek pipáira. És Olympia nem kért és nem remélt semmit. De azért, ha tudta, hogy a fiatal ember a kávéházban van, ugy érezte, mintha a szíve körül enyhe pára lebegne. Gyakran odafordult junói tekintetével a papírra hajló fej felé; szerette volna megsimogatni a fiatal ember dus és szép haját, de ebben a kedvtelésben nem lett volna több élvezetvágy, mint a mikor az aggszűz angoramaeskáját czirógatja. Olympia azt hitte, hogy anyai érzelmekkel viseltetik az ifjú iránt. Szívében minden lehető jót kívánt neki: sikert és boldogságot. Bizonyosra vette, hogy vizsgái sikerülmi fognak s a diákból professor lesz. És képzeletében már látta is, amint később a muzeumban vörös szalagos kabátban, fehér nyakravalóval a nagyszámú hallgatónak esodalogokat mond el a rhinoceroszról és a zsiráfról.

Igy ment ez egész télen át és Olympia kisasszony módfelett boldognak érezte magát.

De egy este a diák-ember nem jött el a kávéházba, se másnap, se harmadnap; az egész héten át elmaradt. Május elején volt s a kellemes estéket a vendégek többnyire a terrazon töltötték.

Olympia kisasszony nagyon nyugtalan és bánatos volt, de bánatában nem volt semmi keserű érzés. Valami változás — bizonyára szerencsés változás — állhatott be a fiatal ember életében. És Olympia fényesen lett vizsgákról álmódott, jó állásról, mely védenézet megsza-badította eddigi keserves kenyérkereső munkájától, a kávé-

megyebeli zsurnalisztika sem zárkózhatik el teljesen a legáltalánosabb problémák fejtegetése elől.

Nekünk ugy ezen a téren, mint a partikularis érdekű ügyekre nézve határozott, és nem változott nézeteink vannak. Emberek társaságában, emberek javára igyekeztvén munkálkodni, a dolgokat emberi szempontból bírálgatjuk s ép oly kevésbé bizzuk el magunkat abban a tetszésben, melylyel elvtársaink részéről találkozunk, mint a mily kevésbé törődünk azzal az üldözéssel, melylyel tevékenységünket — rövidlátásból — terrorizálni és megbénítani ugyancsak elegenden iparkodnak. Keressük az igazságot személyválogatásra és azon helyre való tekintés nélkül, melyen feltalálni véljük: ugyanazon emberek az egyik dolgot jól, a másikat rosszul végeznek el, s nekünk egyformán kötelességünk megróni a tévedést és megdicsérni a helyest.

Röviden ismertetve ez az az ut, a melyen mi járunk; kissé járatlan ösvény ugyan Magyarországon, hol az irányokat ritkán jelölik elvek, hanem leggyakrabban külsőségekben gazdag egyének magánérdekei, de az a szívben és észben tekintélyes tábor, mely munkálkodásunk támogatásával velünk egy uton jár, — a mi segítségünk, vigasztalásunk és erőnk.

Ebben a hitben kezdjük meg a tizenhatodik évfolyam második felét.

Előfizetési feltételeink maradnak a régiek, vagyis:

Egész évre . . . . . 4 frt.
Félévre . . . . . 2 frt.
Negyedévre . . . . . 1 frt.

A többiekre nézve lapunk czimlapján elegendő felvilágosítást nyujtunk

Rimaszombat, 1895. június 26.

Hazafias tisztelettel

a „GÖMÖR-KISHONT“ szerkesztősége és kiadóhivatala

Hirek és vegyesek.

Városi közgyűlés. Rimaszombat város feleó hó 5-én pénteken délelőtt 9 órákor képviselőtestületi közgyűlést tart, melynek tárgyait a jánosai utcai Jellinek-féle ház mellett lévő üres telek eladása végett kötött szerződés, továbbá némely kisajátítási és iskolai ügyek fogják képezni. — A fontos tárgyak megérdemlik a bizottsági tagok érdeklődését.

A „fehér kereszt“ Gömörben. A Stefánia özvegy trónörökösné védnöksége alatt álló „fehér kereszt egyesület“ gömörmezei fiókja is megalakultnak mondható. Hámos László főispán a lapunkban is közölt felhívással mult hó 30-ára hívta össze az egyesület iránt érdeklődő közönséget, melynek különösen lelkes nőtagjai — társadalunk sok kiválósága — az egyesületet a takerékpéntár nagy gyűléstermében június 30-án d. e. 11 órákor tartott közgyűlésen igen nagy számban jelentek meg. A gyűlés érdekes mozzanata volt, hogy Tabódy József es. és kir. kamarás — ki az egyesület fiókjait országszerte szervezi — kifejtette a fehér kereszt emberbaráti hivatását, mely főképp lelenez- és szeretetházak alapításával a társadalom ama szerencsétlen gyermekeinek lehető megmentéséből áll, kik szülői gondatlanság, vagy társadalmi előítéletek következtében a biztos puszt-

házban összetakolt fordításoktól. Sajnálta, valóban nagyon sajnálta fiatal barátját. De hát mit tegyen? Ilyen az élet!

Következő vasárnap, ugy tiz óra felé, a tavaszi zápor a kávéházba kergette a zöldbe kirándulókat, akik a külön-vonattal visszajöttek. Olympia nagyon el volt foglalva, a pinczéréknek parancsokat osztogatott s a bélyegzőnek ugyancsak volt dolga a felszaporodó fogyasztási számlákkal. Mikor a legjava-munkában véletlenül feltekint, meglátja fiatal barátját. Most is szerényen volt öltözködve, de mintha mégis a mult hét óta megszépült volna. És egyszerre Olympia ugy érezte, mintha a szívébe szurtak volna. Ezuttal a fiatal ember nem a könyveit és füzeteket cipelte a hóna alatt, hanem karonfogva jött egy nagyon szép és fiatal leánnyal, a ki világos vörös pettyekkel tarkázott ruhájában, pipacsvirágos szalmakalapjában nagyon kaczernek látszott.

A fiatal pár a kasszától távol foglalt helyet. A fiatal ember két pohár sört rendelt, azt odaállították az asztal végére, aztán egymáshoz simultak, sugdostak és kaczagtak. S a mikor elállt az eső, felkeltek s könyved, ringó léptekkel, karonfogva elmentek.

Csak most tudta meg a szegény Olympia, a kire a fiatal ember ezuttal rá se hederített, hogy szerelemmel szerette fiatal barátját. A kebele emelkedett, hogy a fűző majd hogy ki nem repedt. S aztán sóhajtott, rettenetesen sóhajtott. Érezte, hogy az ő regénye, ez a semmitmondó vértelen regény immár befejeződött s hogy másikat soha sem fog már átélni. És bárgyuan, megsemmisülve tekintett ki a szabadba, a hol még mindig kövér cseppekben esett az eső és nem vette észre, hogy azalatt szeméiből is ugyancsak nehéz könnyecsek hullanak.

Az idő mulik; Olympia kisasszony azonban még most is ott trónol a vasuti kávéházban. De életének unalmas voltát most súlyosabban érzi, mint valaha s a szíve összeszorul, valahányszor a fehér márványasztal felé néz, a hol egykor a fiatal, kékszemű diák dolgozgatott. De azért a bánat mit sem rontott le Olympia kisasszony tekintélyes természetéből, sőt ellenkezőleg, még inpozansabbá fejlesztette. A törzsvendégek azért a Maria-Antoniettel való összehasonlítást még most sem hagyják abba; csak a fiatalabb, udvariatlan generáció nem érti egészen a dolgot, s a ki érti, rendszeren azt mondja: Régen lehetett az, talán nem is igaz.

tulának néznek eléje. Azután megalakult az egyesület, melynek céljait különösen a nőegyesület támogatja; elnöke Bornemisza László alispán, pénztárnokká pedig Eperjessy József választott. — Kívánjuk, hogy a szép hivatásu humanus egyesület felvirágozzék!

Érettségi vizsgálat. A helybeli egyesült prot. főgymnáziumban 34 ifju tett érettségi vizsgálatot, ezek közül kitünően éret: Wiesinger Frigyes; 7 pedig egy vagy több tárgyból megbukott. Az éret és még érendő ifjak a vizsgálat befejezése után mult hó 29-én este a „Három Rózsa” nagytermében sikerült táncmulatságot rendeztek, melyen szép számu közönség vett részt.

Égészségügyi felügyelő vármegyénkben. Dr. Rausz Gedeon egészségügyi felügyelő, ki a belügy-miniszteriumhoz beosztva, vármegyénk közegészségügyének felügyeletével van megbizva, ez idő szerint Gömörmegyében tartózkodik s az egészségügyi vizsgálatokat végzi. Szombaton délelőtt Bornemisza László alispán, dr. Szabó Samu megyei főorvos, dr. Szabó Károly városi orvos és Barna Imre kórházi biztos kíséretében megjelent a helybeli köz-kórházban, s dr. Löcherer Tamás igazgató-főorvos kalauzolás mellett megtekintette a kórház mintaszerű berendezését, s az ott látottak felett teljes megelégedését fejezte ki. Mint halljuk, a kiküldött felügyelő vizsgálatait teljes szakértelemmel s lelkiismeretességgel végzi, s figyelmre az összes megyei intézmények egészségügyi viszonyaira kiterjed. Eddigi vizsgálatai során természetesen talált még több helyen kívánni valót, azonban egészben véve meg van elégedve az egészségügyi viszonyokkal.

Vasutasok bankettje Miskolczon. Görgey László vasuti üzletvezető névnapján e napokban fényes bankettet rendezett a miskolczi üzletvezetőség, melyen mintegy 250 vasuti tisztviselő vett részt Miskolczról és a vidékről. Megyénkbeli többek közt Schulhof Pál rimaszombati Tóth Gyula rozsnói, Feldbauer Bertalan esztereki állomási főnök és dr. Maurer Arthur rozsnói pályaeorvos vett részt az ünnepi banketten.

Előléptetés. Szakall Gyula tornallyai kir. bírósági jegyzőt az igazságügyminiszter albróvá léptette elő s e minőségében áthelyezte a nagyatádi kir. járásbíró-sághoz.

Szép fiatal asszony hunyt el a mult héten Aggteleken, dr. Siró Zsigmondné sz. Kada Aranka, egy viruló szépségű 20 éves ifju nő, ki gyógyulást keresni jött ide Gömörbe, a Kárpátok aljára, — rövid pár napi szenvedés után csakugyan megtalálta az örök álomban nem a gyógyulást, de a pihenést. A szép ifju asszony mindössze 7 hónappal ezelőtt ment férjhez dr. Siró Zsigmond es. és kir. ezredorvoshoz, megyénk kitünő szülöttéhez, ki most mérhetetlen fájdalommal siratja a korán elköltözött drága hitvest. Legyen áldott emléke.

Eljegyzés. Ifj. Fridrik Vilmos m. á. vasuti tisztviselő Miskolczon — Fridrik Vilmos, Pelsűz város érdemud jegyzőjének derék fia — a mult napokban váltott jegyet Laezkovic Mariskával, Laezkovic Lajos putnoki földbirtokos művelt és szép leányával. Aldás kísérvje a köntőd trigyet!

Tanulmányut. Füzessy Márton líkéri tanító 300 frtos állami ösztöndíjat nyert abból a célból, hogy Svédországban a magasabb izlésű kézimunkát (slöjd) tanulmányozza.

Dobsinán az utolsó iskolaszéki gyűlés alkalmával a közs. polg. leányiskolához igazgatóvá Erhard H. áll. polg. iskolai tanító és Jakab J. tanítójelölt ugyanahhoz az iskolához rajztanítóvá lett megválasztva.

Építkezés a köz-kórházban. A megyei köz-kórház nagy kertjében építendő fertőző és elmebetegék pavillonjának tervezetét a belügyminiszter már jóváhagyta, s az építésre kiírt pályázat lejártával a kórházi bizottság legközelebb tartott ülésén a Pitta Lipót ajánlatát fogadta el. A Kalla Mihály terve szerint épülő esinos pavillon mintegy 25,000 frtba fog kerülni s jövő év július elsején át kell adatnia a használatnak.

Juniálisok. Szombaton és vasárnap ugyancsak élénk sűrűs-forgás volt a Széchenyi-kertben, első napon a felnőt dalnokok mulattattak és mulattak; koszorús dalárdánk rendezte szokásos nyári mulatságát, melyen a közönség szép számmal jelent meg, s igazi művelveztel hallgatta a szépen, igazi precizitással előadott válogatott dalokat, s lelkesen tapsolt derék dalárainknak. Legnagyobb tetszést aratták: Médernek, a debreczeni dalárda pályázati versenyen dícsérettel kitüntetett magyar népdalai s a fümei dalárversenyen „Suhog a szél” kezdetű népdal gyönyörű előadása; előbbi a közönség zajos kívánságára meg kellett ismételnök. Este 8 órakor a mulatság véget ért, s a közönség szétszórtott. Másnap — vasárnap délután — aztán elfoglalták a teret az apróságok, s a vig gyermek-sereg mulattatta a nagyközönséget, s maga is mulatott. A *kisdedővő intézet* növendékei énekeltek, szavaltak, táncoltak övönökük *Komjáthy Gizella* ügyes vezetése és felügyelete mellett. Olyan záróvizsgaféle ünnepe ez a kis növendékeknek, kik nehezen várják e napot, mikor szépen kiöltözködve állnak ki a „platz”-ra, hogy egy évi tanulmányaikról és ismereteikről számot adjanak a szülőknek és a gyermekkedvelő közönségnek. A jól felgyelmezett kiesinyek a hozzájuk fűzött várakozásnak teljesen megfeleleltek, szép nótákkal, versekkel és ügyeskedésükkel kedveskedtek a jelenvolt szépszámu közönségnek, mely sok és méltó elismeréssel adózott Komjáthy Gizella övönöknek, ki hivatását kiváló szakértelemmel és megfelelő buzgalommal tölti be. A mulatságot — a gyermekek játéka után — szétzavarta a hirtelen jött vihar.

Jótekonyczélú szini-előadást rendezett mult hó 29-én a katolikus kör helyiségében néhány műkedvelő. „Ágnes asszony” ezimű népszínművet adták elő meglehetősen számu közönség előtt.

Halálozás. Vozáry Károly Rimaszombat városi adószedő pár heti súlyos szenvedés után folyó hó 1-én elhunyt. A boldogult pontos, rendszerető hivatalnok volt, ki lelkiismeretesen végezte a hivatalával járó fáradságos teendőket. Temetése kedden, július 2-án ment végebe igen nagy részvét mellett; az elhunytban Vozáry György kir. törvényszéki bíró edes testvérét gyászolja. — Nyugodjék békével!

A hazafias szellem megyénkben. Tiszolcz, Klenócz, Kokova, Fűrész, Ráho, Pongyelok, Gesztes. Körülbelül ily sorrendben következnek mi nálunk az állomások, hol a hazafias magyar szellemet annyira szeretik, hogy az nem mer azokon megpihenni, mert attól

kell tartania, hogy megeszik. Gesztes — mint teljesen jól tájékozott munkatársunk írja — egyike azon községeknek, melyben tetemes hanyatlás mutatkozik a magyarság terén. Nehány év előtt tartatott itt egy nyári mulatság, melyre a tisztességes publikum a magyar meghívóra csakugyan el is ment, de azon már azért sem mulatott jól, mivel a panszláv dalok minden lelkesedését lelohasztották. Most ime ismét felbuzdult a gesztesi fiatal ság s rendezett június 30-án olyan jóízű panszláv szellemű mulatságot, mely még Turócz-Szt.-Mártonnak is becsületére válnék. Hija, hiában a magyar Laza hivatott örüllő szunnyadnak!

Blaha Lujza Losonczon. A nemzet esalogánya Blaha Lujza mult hó 28. 29. és 30-án Losonczon vendég szerepelt a Dobó és Dayka színtársulatánál s páratlan művészetével gyönyörködtette a losonczy közönséget. Fogadtatása imponáns volt, ezrekre menő közönség várta a pályaudvaron s lelkes éljenzéssel s a Rákóczi-induló hangjaival üdvözölték a nagy művésznőt, ki Beszterezebányáról érkezett oda. Wagner Sándor főkapitány a város, Dobó Sándor színigazgató pedig a társulat nevében üdvözölte szép beszéddel a vendéget, kit kellemsen lepett meg a szép fogadtatás. Annál kellemetlenebbül érintette másnap — pénteken — az hogy a „Szókimondó asszonyság”-ot, mely szerepével a fővárosi közönséget annyira elbájolta, csak félig telt ház előtt kellett eljátszania. Már szombaton többen élvezték a „Szegény Jonathán” előadását, melyben Blaháné — Molly szerepében ragyogtatta még mindig üde, esengő hangját, s páratlan művészetét. Vasárnap aztán kitett magáért Losoncz közönsége, s a „Náni” előadásán zsufolásig megtöltötte a színikört. Ez este dr. Honty R. ügyvéd szép beszéd kíséretében nyújtotta át a művésznőnek Losoncz város közönségének ajándékát: egy esinos ezüstkoszorút. Blaháné kedvesen fogadta a figyelmességet, s — telt ház lévén — ugyancsak elemében volt, s egész természetességgel játszta a sváb leány szerepét, s dalai gyönyörű előadásával szünni nem akaró tapsvihart keltett. Hétfőn délelőtt a művésznő kísérő hűgával: Cserépy Idával Balaton-Füredre ment családja körébe.

Meghívó. A „Gömörmegyei Ált. Tanító-Egyesület” központi választmánya f. é. július hó 15-én délelőtti 10 órakor ülést tart, melyre a választmány t. tagjai ezennel tisztelettel meghívotnak. Tárgysorozata: 1. Főgyűzői jelentés. 2. Pénztárnoki jelentés. 3. A közgyűlés ügye. 4. Egy segélyzési ügy. 5. Az egyesület történetének ügye. 6. Indítványok. Dobsina, 1895. június 30. *Ulreich János*, egy. elnök

Évzáró iskola-ünnepély Dobsinán. Június hó 29-én a dobsinai iskolák záróünnepélyüket a vendéglő nagy termében díszes közönség jelenlétében tartották meg. Ének, zongora, hegedűelőadások, a tanulóbanda haladásának bemutatása, valamint magyar, német és francia szavalás felváltva képezték ez ünnepély tárgyait a helybeli és vidéki szülők és tanügybarátok nagy öröme. A polg. iskolák mind két nembeli tanulóinak szabatos előadása a tanítók fáradozásáról tesz tanubizonyoságot, övek az elismerés.

Halálozás. A ngyal József m. kir. esendőrőf-hadnagy folyó hó 1-én 44 éves korában Budapesten elhunyt. E szomorú hír annyi helyi vonatkozással bír, hogy az elhunyt városunk szülötte s főgymnasiumunk egyik jeles növendéke volt, ki önérejből, szép tehetsége révén, meglehetősen gyorsan küzdötte fel magát az általa elfoglalt pozícióra, melynek betöltésében éppannyi tehetőséget, mint közhasznú ügyeket tanusított. Legyen áldott emléke!

Nyári mulatság. A rimaszombati asztalos ifjuság folyó hó 7-én délután 3 órakor a „Széchenyi-kert”-ben a Kossuth-szobor javára, 30 kros belépti-díj mellett nyári mulatságot rendez, melyre a közönséget falragaszok útján is meghívja a rendezőség. A kedélyes mulatság s a jótekonyczél bizonyára nagy közönséget fog vonzani.

„A gyorsírás világából.” E ezim alatt Wiesinger Frigyes érettségi vizsgát tett rimaszombati tanuló, kinek tollából lapunk is több figyelemreméltó munkát közölt, egy 28 oldalra terjedő füzetesként adott ki, melyben tárczaszerű közlemények igyekeznek népszerűsíteni és megkedveltetni a gyorsírás hasznos és szép ügyességét. A füzet tartalma nem mondható ugyan magas színvonalon álló műnek, azonban szerzőjének irodalmi ifju korát figyelembe véve, mindenesetre szép reményekre jogosít. — A füzet hátsó lapján arról értesít a fiatal szerző, hogy „Bakfis történetek” ez. munkája a jövő hónapban szintén meg fog jelenni, s ez elébe méltán tekintünk várakozással. — „A gyorsírás világából” különben a helybeli Kármán-féle könyvkereskedésben, valamint a „Gyorsírászi Lapok” szerkesztőjénél (Budapest, közp. távira) 25 kr-ért kapható.

„Csalogány-keringő.” Törköly László joghallgató, Törköly József közs. isk. igazgató fia, e ezimű zeneművet szerzett, s azt Blaha Lujzának ajánlotta. A nemzet esalogánya a figyelmet megköszönve az ajánlást elfogadta, s egyik fogadó napján vendégeinek eljátszatta a keringőt a fiatal zeneszerzővel, kinek játéka felől a nagy művésznő sok elismeréssel emlékezett meg.

Kereskedősegédek és könyvelők figyelmébe. A new-yorki kereskedelmi kamara ismételtén óvja a könyvelőket, kereskedősegédek és hasonló állást keresőket az Eszak-Amerikába való kivándorlástól, mielőtt biztos állásuk nincs. Ebben a szakmában ez idő szerint százezer állás nélküli egyén tergődik Amerikában s a közel jövőben szines kilátás a helyzet javulására. Amerikai üzleti házak azonban gyakran fordulnak a kereskedelmi kamarához, hogy szerezzen nekik ügynököket és képviselőket Németország, Svájc stb. részére a legkülömbözőbb szakmákban. A titkárság: Room 79, Whitehall Str. 15, New-York kész e házak névsorát és közelebbi részleteket ingyen közölni az érdeklődőkkel

Az Athenaeum Képes Irodalomtörténetéből megjelent a 34-ik füzet. Három tanulmány van benne: Vadnai Károlyé „A forradalom költészetéről” (befejezve), Szilágyi Sándoré „A forradalom után” és Zichy Antalé „Deák Ferencz mint író” ez. alatt. Mind a három dolgozat egy-egy érdekes memorie-részlet, a szerzőknek saját közvetlen szemléletükből, tapasztalataikból merítve, rendkívül érdekes és sok ismeretlen részlettel s azzal a közvetlenséggel írva, mely a saját emlékek előadását e kitünő tollu írónál kétszeresen vonzóvá teszi. A szöveget számos illusztráció kíséri: Petőfi érz-szobra, Bem

arezképe (Petőfőtől), a budai honvéd-szobor, az Uj-épület régi képe, Nagy Ignác arezképe, két szép forradalmi vonatkozásu allegorikus kép, Deák szülőháza, három arezképe, Pusztá-Szent-László, Deák kézirata, mauzoleuma, érz-szobra és nemesi ezimere; külön mellékletül pedig Petőfi a muzeum előtt, a „János vitéz” első illusztrációi és Arany verses levele Petőfőhöz. A két év óta folyó díszes vállalatból még két füzet fog megjelenni, aztán két kötetben együtt is kapható lesz.

Zenétörténelmi előadás. Káldy Gyula zeneiskolai igazgató. Kuliffay Izabella zongoraművésznő, Bárdossy Irén hangversenyénekesnő és Várady Sándor operaház tagja folyó hó 7-én a „Három Rózsa” nagytermében bemutatják az 1848—49-iki szabadságharcz dalait és indulóit. Az előadás felette érdekesnek ígérkezik, s felhívjuk rá városunk és vidéke intelligens, zeneértő közönségének figyelmét, mert ez este nem mindennapi műélvezetnek lesznek részesei. — Az előadásra jegyek előre válthatók Kármán S. könyvkereskedésében. A műsor következő:

I. SZAKASZ. (1821-től 1847. végéig.)

1. „Busul a lengyel.” Előadják: Bárdossy Irén és Várady Sándor.
2. „Széchenyi István és Wesselényi Miklósról szóló dal.” Előadja: Bárdossy Irén.
3. „Zrinyi vére mosta Bécsot.” (Pecsovits korszakból.) Előadja: Várady Sándor.
4. „Árpád fája.” Előadják: Bárdossy Irén és Várady Sándor.

(1848. első fele.)

5. „Szalontai nemzetőr dala.” Előadja: Várady Sándor.
6. „Batthyányi induló.” Zongorán négy kéz: előadják: Kuliffay Izabella és Káldy Gyula.
7. „Három színű lobogó.” Előadja: Bárdossy Irén.

(1848. második fele.)

8. a) „Kossuth nóta.” Énekl: Várady Sándor.
- b) „Kossuth induló” Előadják: Bárdossy Irén, Várady Sándor, Kuliffay Izabella és Káldy Gyula.
9. „Vörös sipkás zászlóalj dala.”

II. SZAKASZ. (1849. első fele.)

10. „Damjanits induló.” Zongorán előadja: Kuliffay Izabella.
11. „Komáromi tót honvéd nóta” Előadja: Várady S.
12. „Honvéd-tüzér temetés.” Előadják: Bárdossy Irén és Várady Sándor.

(1849. második fele.)

13. „A toronyban fekete-sárga rongy lóg.” Énekl: Várady Sándor.
- a) „Világos felől jő fekete ló.” Előadja: Bárdossy Irén.
- b) „Aradi rab dala.” Előadja: Várady Sándor.
14. „Október 6-ra.” Rhapsódia Liszt Ferencztől, zongorán előadja: Kuliffay Izabella.

(1850—52.)

15. „Magyar hazám büszke fia.” Előadja: Bárdossy Irén.
16. „Dal a trafikról, adóról.” Előadják: Bárdossy és Várady.
17. a) „Arany szabadság.” Előadja: Bárdossy Irén.
- b) „Jön Kossuth.” Előadja: Bárdossy Irén.

(1859. második fele és 1860—61.)

18. a) „Letört a bécsi torony gombja.” Énekl: Bárdossy Irén.
- b) „Garibaldi nóta.” Előadja: Várady Sándor.
19. „Klapka induló.” (Thaly K. versével.) Előadják: Bárdossy Irén, Várady Sándor, Kuliffay Izabella és Káldy Gyula.

Hivatalos közlemény.

Pályázati hirdetmény.

630/1895. eln. szám. — A felügyelete alatt álló rimaszécsi kir. járásbírósnál megüresedett bírósági végrehajtói állásra a nagyméltóságú m. kir. igazságügyminiszter ur folyó évi június 18-án 2389. IME. sz. magas rendelete folytán ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni ohajtják, hogy az 1871. LI. t.-cz. 2. §-ában előirt képeztési kellékeket, igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket az együtt alkalmazást kizáró rokonsági vagy sógorsági viszony feltűntetésével a bírói ügyviteli szabályok 5-ik §-ában előirt ezen hirdetménynek háromszori közzétételétől számított két hét alatt hozzáim annál inkább nyujtsák be, mert a később beérkezett kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Rimaszombat, 1895. június 24-én.

Kubinyi, kir. törvszki elnök.

Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN távollétében a szerkesztésért felelős: LÖRINCZY GYÖRGY.

Magán-hirdetések.

Uj üzletmegnyitás!

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönséget értesíteni, miszerint a **Kossuth-utca 1. szám alatt, a volt Tibély S. A.-féle üzlethelyiségben** ujonnan berendezett

fűszer- és vegyes-kereskedésemet

megnyitottam; üzletemet nagybecsű pártfogásába ajánlva vagyok

Rimaszombat, 1895. június 25.

kiváló tisztelettel

KRISTON KÁLMÁN.

Ugyanott a „FONCIERE” pesti biztosító intézet részére mindennemű biztosítások, u. m. tűz-, jég-, élet- és baleset biztosítások lehető legjobban eszközöltetnek.

Hirdetés.

Rimaszombatban a **Jánosi-utcában 38. szám** alatt fekvő háznak **emeleti lakosztálya** bérbeadó, de maga az **egész ház és beltelek**, — továbbá: az Ajnácskó határbeli, a **Malomhegyen** fekvő hat kapás berendezett termő szőlő is szabad kézből örök áron eladó.

SZERÉNYI JÁNOS.

RÁK!

Jótállás mellett a viczkádozó elevenen való megérkezésért, naponként frissen fogva. Egy-egy postakosár bérmentesen, utárvét mellett, vámmentesen.

40 drb nagy óriás solo 5 frt 40 kr.
60 drb óriási . . . 4 frt 30 kr.
100 drb levesbe való 3 frt 10 kr.

Haller B. Stanislau 19. sz.

3-10

Ausztria. Galiezia.

FLEISCHER és TÁRSA

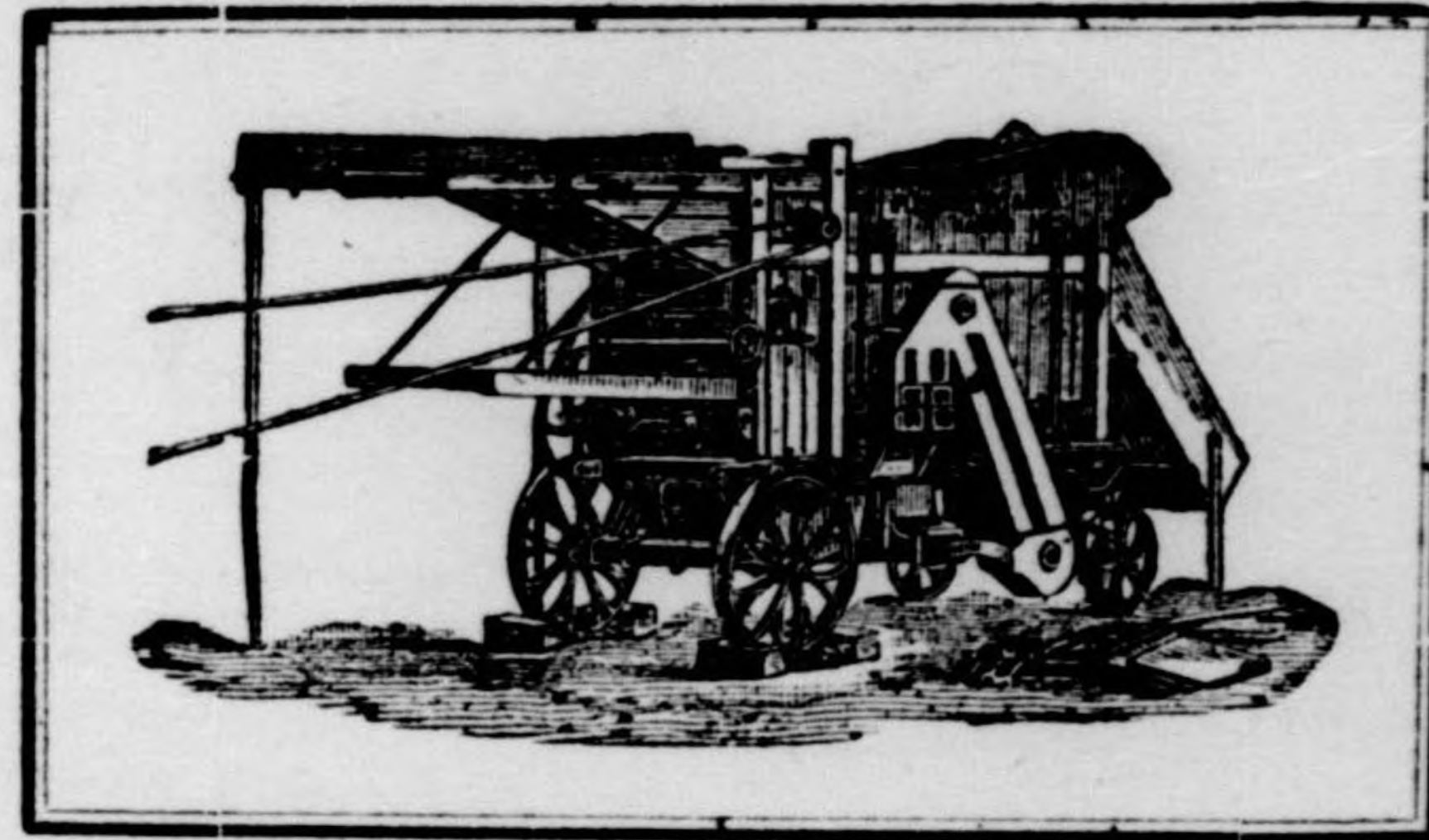
gépgyára és vasöntője Kassán, Vám-utca 11 sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával ezélszerűen s gondosan gyártott jóhírnevű gépeit a **közeledő nyári időnyre**, nevezetesen:

Cséplőkészleteit könnyű járással, járgány vagy gőzmozdony általi hajtásra.

Kézi-cséplőgépeit, járgány hajtásra is alkalmazva, szalmarázói készülékkel vagy a nélkül.

Backer- és magtár-rostait, továbbá mindennemű **szivattyukat, gőzgépeket és gőzkazánokat.** — **Malom- és olajgyárberendezéseket, malomjáratokat, henger-székeket, olajsajtókat** stb.

Gépgyárunk gyártmányainak **jelentékeny készletét tartjuk állandóan.** **Gazdasági gépeink képes-, valamint öntödénk gyártmányai árjegyzékét ingyen és bérmentve küldjük.**

5-6

100,000 darab

jó, erősebb minőségű falitégla azonnal eladó

Tiszolczon: **Kuchta Dánielnél.**

SZOLYVA és POLENAI

szaktekintélyek által elismert kitünő hatású

gyógyvizek.

Gyomor és fejfájás, szédülés, cukros huggár,

aranyér bántalmái és köszvényelleni különlegesség!

A friss töltésű **SZOLYVAI** és **POLENAI** védjegye!

LUHI ERZSÉBET

rendkívüli kellemes ízénél fogva, főleg borral vegyítve a betegnek élvezetes, kellemes üdítő italt képez.

Tulságos gyomorsav képződésénél, üdült gyomorhurut és étvágytalanság,

torok, gége és hörgők üdült hurutos bántalmái ellen, feltűnő sikerrel lesz alkalmazva.

A friss töltésű **Luhi** védjegye!

Főraktár:

Holländer A. és fia Ungvár.

Megrendelhető: minden ásványvíz kereskedésben, vagy közvetlenül:

Gr. Schönborn urad. Igazgatóságánál

MUNKÁCSON.

10-20

Ezen vizeknek tiszta kezelese folytán kellemetlen nitoize nem kezoodik.

Kachemir- és selyem-paplanok.

ENGEL ADOLF RIMASZOMBAT.

FŐTÉR 13. szám.

Tavaszi bevásárlásomból visszatérve van szerencsém tisztelt vevőim b. tudomására hozni, hogy **ez időny újdonágai már raktáromra érkeztek**, fölhivom tisztelt vevőimet, sziveskedjenek személyes megjelenésökkel szerencsételtetni, s meggyőződni az **óriási választékról**, ugyszintén az **árak olcsóságáról.**

Különösen az alant jegyzettekre hívom föl a nagyérdemű vevő közönség figyelmét: Női gyapju- és mosó-szővetek, battisztok, Voile de Lének, Lupinek, francia atlaszszatén és cretonok; óriási választék selyem árukban: foulard selymek, ezélett 1 frt 80 kr., most méterje csak 70 kr. minden színben és kivitelben, továbbá Chiffonok, mindennemű Creás-, ezérna-, rumburgi- és eperjesi vásznak, szepességi asztalneműk és damaszt-árak, függönyök, asztal- és ágyterítők, szőnyegek; férfi ingek sima, himzett és reczés; gallér, kézelők és nyakkendők, fűzők (mieder) stb. stb. óriási választékban, olcsó árak, pontos kiszolgálás. Divatzekekhez hozzá illő díszműárak, esipkek, szallagok nagy választékban. Az elmúlt időnyről visszamaradt áruk 50% bevásárlási áron alul adatnak el.

A nagyérdemű közönséget a fentemlített ezikkekre ismételen fölhivom s maradok azon jó reményben, hogy beeres bizalmokat pontos és lelkiismeretes kiszolgálás által továbbra is föntarthatom.

Kiváló tisztelettel

ENGEL ADOLF.

Legújabb napernyők, esernyők.

Férfi gyapju-szővetek.

Fekete gyászkelemék.

K ö n y v n y o m d a !

RÁBELY MIKLÓS

20 év óta fennálló gazdagon felszerelt könyvnyomdája (Rimaszombat, Kossuth- és Pokorági-utca sarkán) elvállal s a legjutányosabban és legdiszesebben készít

mindennemű nyomdai munkát;

ügyvédi, bírósági és körjegyzői nyomtatványok készletben vannak; látogató-jegyek, levélpapírok és borítékok név- vagy ezégnomással; valamint **gyászjelentések** és koszorúszalagok arany vagy festett betűkkel, kifogástalanul állittatnak elő.

Hirdetéseknek a „Gömör-Kishont“-ban való közzétételért méltányos árak számittatnak.

Ugyanezen nyomda részére mindennemű megbizásokat, valamint a „Gömör-Kishont“ részére ugy hirdetések, mint előfizetéseket elfogad a **Kármán S. könyvkereskedés, Rimaszombat, Főtér.**

Ugyanott a „Gömör-Kishont“ egyes számonként is kapható.

Egy tanuló, ki magyarul jól olvasni és helyesen írni tud felfogadtatik.

Levélpapírok, borítékok, koszorúszalagok nyomása!

Nyomatványok, látogató-jegyek!

Könyvnyomda!